

През неколкодневния си престой в Неврокоп кметът-Яворов възстановява дейността на закритото българско училище, организира болница за ранените войници, открива поща и подготвя посрещането на българските войни, предвождани от генерал Стилиан Ковачев.

От Неврокоп четите се спускат на юг и Яворов заедно с трима войводи и 23-ма четници с нечувана смелост и дързост превзема град Кавала. Оттам изпраща съобщение до генерал Ковачев в Драма: "Тая вечер, четиримата македонски войводи Яворов, Чернопеев, Вапцаров и Чаков завзехме като по чудо петдесетхилядна Кавала, без пушка да пукне. Войската и полицията се предадоха доброволно. Очакваме Ви." ²¹

Два дни по-късно една българска рота, изпратена от генерал Ковачев влиза във вече свободната Кавала.

След разформироването на четите Яворов се завръща в столицата и отново поема функциите си на задграничен представител на ВМОРО в София. А те са от различно естество и са твърде отговорни. Гласувано му е огромно доверие. Той съхранява касата и целия архив на ВМОРО. Поверени са му и печатите на Централния комитет и на Скопския революционен окръг. През ръцете му преминават огромни суми. Той набавя необходимия динамит, бомби, взривни вещества, сухи елементи, фитилни запалки и ги препраща във вътрешността на Македония за саботажни действия. За там набира и оборудва четници. Отпуска средства на дошлите в София македонски дейци, изважда удостоверения, грижи се за лечението на болелите и за облекчаване безнадеждното положение на прииждащите от Македония и Одринско българи-бежанци, напуснали гладни, голи и боси изпепелените си родни огнища.

На Яворов е възложено да следи българската и чуждата преса, за да може ежедневно да уведомява дейците вътре в Македония за развоя на политическите събития, а при случай да реагира срещу клевети и несправедливи решения от страна на Великите сили, свързани с македонския въпрос. Урежда и изпращането в Македония на вестниците "Дневник", "Вечерна поща" и "Мир".

Трябва да се отбележи, че Яворов е най-тясно свързан с македонското дело, точно когато е в своя творчески апогей. На сцената

21. Чаков, М. [Спомени]. В: Спомени за П.К. Яворов..., с. 92.